

III

(Akty przygotowawcze)

EUROPEJSKI KOMITET EKONOMICZNO-SPOŁECZNY

495. SESJA PLENARNA EKES-U W DNIACH 21 I 22 STYCZNIA 2014 R.

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie indeksów stosowanych jako wskaźniki w instrumentach finansowych i umowach finansowych

COM(2013) 641 final – 2013/0314 (COD)

(2014/C 177/08)

Sprawozdawca: **Edgardo Maria IOZIA**

Rada, w dniu 18 października 2013 r., oraz Parlament Europejski, w dniu 10 października 2013 r., postanowiły, zgodnie z art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zasięgnąć opinii Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie

wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie indeksów stosowanych jako wskaźniki w instrumentach finansowych i umowach finansowych

COM(2013) 641 final – 2013/314(COD).

Sekcja Jednolitego Rynku, Produkcji i Konsumpcji, której powierzono przygotowanie prac Komitetu w tej sprawie, przyjęła swoją opinię 16 grudnia 2013 r.

Na 495. sesji plenarnej w dniach 21–22 stycznia 2014 r. (posiedzenie z 21 stycznia) Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny 140 głosami – 3 osoby wstrzymały się od głosu – przyjął następującą opinię:

1. Wnioski i zalecenia

1.1 Wskaźniki finansowe odgrywają fundamentalną rolę w sektorze finansowym, tak przy ustalaniu ceny różnorodnych produktów, jak i właściwej alokacji ryzyka i kapitału. Wobec tego, z punktu widzenia skutecznego funkcjonowania rynków finansowych, bardzo istotne jest, by poziomy referencyjne były wiarygodne i niezawodne.

1.2 Różne manipulacje dotyczące wskaźników rzuciły cień wątpliwości i zasiały niepokój co do rzetelności poziomów referencyjnych na całym świecie i podważyły integralność całego systemu oraz pewność operacji handlowych. EKES jest zaniepokojony powagą skutków takiego postępowania. Manipulacja może faktycznie doprowadzić do poniesienia strat przez inwestorów, zakłóceń w gospodarce realnej, i ogólniej, do poważnego zachwiania zaufania do rynków. W związku z tym EKES wzywa do przyjęcia w trybie pilnym nowych zaproponowanych środków i zaleca takie działanie.

1.3 W kwietniu 2013 r. Zjednoczone Królestwo ustanowiło organ ds. finansowych *Financial Conduct Authority* (FCA) jako agencję, która kontroluje postępowanie organów finansowych. FCA uregulował budowanie wskaźnika LIBOR, ustanawiając nowe wymagania, które umacniają system zarządzania i kontroli, a także wprowadzając sankcje karne w stosunku do osób odpowiedzialnych za manipulacje LIBOR-em.

1.4 Wprowadzając zmiany do istniejących wniosków dotyczących rozporządzenia w sprawie nadużyć na rynku (*Market Abuse Regulation – MAR*) i dyrektywy w sprawie sankcji karnych za nadużycia na rynku (*Criminal Sanctions for Market Abuse Directive – CSMAD*), Komisja Europejska potwierdziła, że każda manipulacja wskaźnikami finansowymi jest niezgodna z prawem, i przewidziała sankcje administracyjne lub karne. Mechanizm sankcji, choć konieczny, nie jest jednak wystarczający, by zapobiec ryzyku nowych manipulacji w przyszłości.

1.5 Niemniej EKES z uznaniem przyjmuje wniosek dotyczący rozporządzenia Komisji i uważa, że dzięki niemu osiągnięty zostaje cel dotyczący udoskonalenia prawodawstwa zapewniającego konieczną integralność rynku i wartości wyrażonych we wskaźnikach, co z kolei gwarantuje, że nie uległy one zakłóceniu w wyniku konfliktu interesów, że odzwierciedlają rzeczywistą sytuację gospodarczą i są wykorzystywane we właściwy sposób. Jest to oczywiście kwestia publicznego ładu gospodarczego.

1.6 Szczególnie ważne są działania mające na celu ochronę pracowników zgłaszających takie nieprawidłowości (*Whistle Blowers*). EKES zaleca wprowadzenie do przepisów odniesienia do wniosku w sprawie zmiany dyrektywy 2003/6/WE w sprawie nadużyć na rynku, która przewiduje wyraźne zobowiązanie państw członkowskich do ustanowienia zasad tej szczególnej ochrony.

1.7 EKES z zadowoleniem stwierdza, że wniosek jest zgodny z zasadami (określonymi przez IOSCO latem tego roku w wyniku licznych konsultacji), które znacznie ograniczają koszty wdrażania.

1.8 Znane skandale dotyczące domniemanych manipulacji wskaźnikami LIBOR i EURIBOR, a także domniemanej manipulacji wskaźnikami odnoszącymi się do kursów walutowych, cen ropy oraz produktów naftowych i biopaliw, wskazały na konieczność uregulowania szerokiego wachlarza wskaźników, w tym tych, które są stosowane w przypadku energetycznych instrumentów pochodnych i towarów. EKES w pełni zgadza się z rozległym celem wniosku dotyczącego rozporządzenia i zdecydowanie zaleca takie podejście, zgodnie z zasadą proporcjonalności.

1.9 W omawianym rozporządzeniu zwiększono przejrzystość rynku i przyjęto środki ograniczające jego rozdrobnienie. Jednolite stosowanie przepisów zapobiega ryzyku arbitrażu regulacyjnego, które jest bardzo wysokie na rynkach finansowych, w związku z czym użytkownicy końcowi odniosą korzyści dzięki jednolitemu transgranicznemu stosowaniu wskaźników.

1.10 EKES, który zawsze był zainteresowany wzmocnieniem ochrony konsumentów, uważa, że przedmiotowe rozporządzenie we właściwy sposób uwzględni obowiązujące przepisy w tej dziedzinie, które jednak nie przewidywały żadnych środków mających zagwarantować adekwatną i odpowiednią ocenę poziomów referencyjnych. Inwestorzy mają prawo do ochrony swoich papierów wartościowych (pożyczki, instrumenty pochodne itd.) przed stratami wynikającymi z fałszywych informacji na temat rynku.

1.11 EKES ponownie wyraża swe rozczarowanie nadmiernym odwoływaniem się do aktów delegowanych, które nie wydają się spójne z postanowieniami traktatów, także w przedmiotowym wniosku dotyczącym rozporządzenia. Wiele zagadnień, które zostały wprowadzone w formie aktów delegowanych, powinno zostać określonych w rozporządzeniu. EKES przyjął już opinię w tej sprawie⁽¹⁾. Komitet wzywa Komisję, by informowała go o wszystkich przyszłych środkach w tym zakresie przyjętych w drodze aktów delegowanych.

2. Wniosek dotyczący rozporządzenia – podsumowanie

2.1 Komisja Europejska proponuje wprowadzenie rozporządzenia, które narzuca normy dotyczące wskaźników stosowanych do instrumentów i umów finansowych wewnątrz Unii Europejskiej.

2.2 Ogólnym celem wniosku jest zapewnienie rzetelnej wartości wskaźników, gwarantując, że: a) nie będą one zniekształcone w wyniku konfliktu interesów, b) odzwierciedlają one rzeczywistą sytuację gospodarczą, którą powinny przedstawiać i mierzyć, c) są wykorzystywane w odpowiedni sposób.

2.3 Zasadnicze założenia wniosku dotyczącego rozporządzenia można streścić w następujących punktach odnoszących się do najistotniejszych kwestii, których celem jest:

— **Poprawa zarządzania procesem opracowywania wskaźników i jego kontrolowania.** Przewidziano, że udostępnianie wskaźników będzie podlegało wymogowi uprzedniego uzyskania zezwolenia i ciągłemu nadzorowi, tak na poziomie krajowym, jak i europejskim.

We wniosku przewidziano także, że w miarę możliwości administratorzy odpowiedzialni za wskaźniki będą unikali konfliktu interesów, a przynajmniej będą nimi zarządzali w odpowiedni sposób w przypadkach, gdy nie można ich uniknąć.

⁽¹⁾ Dz.U. C 67 z 6.3.2014, s. 104.

- **Poprawa jakości danych wejściowych i metod stosowanych przez administratorów wskaźników.** We wniosku przewidziano, że do określania wskaźników używa się wystarczających i dokładnych danych, które odzwierciedlałyby realia rynkowe lub faktyczną sytuację gospodarczą, których pomiar jest celem wskaźnika. Dane powinny pochodzić z wiarygodnych źródeł, a wskaźniki powinny być określane w sposób rzetelny i wiarygodny. Dane wykorzystywane do obliczania poziomów referencyjnych powinny być publikowane lub udostępniane do wiadomości ogółu społeczeństwa, takie jak np. informacje dotyczące tego, co mierzy każdy wskaźnik, z wyjątkiem sytuacji, gdy mogłoby to przynieść bardzo negatywne skutki.

Aby określić wskaźniki, jeżeli to możliwe, trzeba wykorzystać dane dotyczące transakcji, a w przypadku gdy nie są one dostępne, należy bazować na weryfikowalnych danych szacunkowych.

- **Dopilnowanie, aby podmioty przekazujące dane na potrzeby wskaźników dostarczały właściwe dane i podlegały stosownym kontrolom.** Administratorzy odpowiedzialni za określenie poziomów referencyjnych muszą przestrzegać prawnie obowiązującego kodeksu postępowania, w którym wskazano zadania i obowiązki podmiotów przekazujących dane w chwili przekazywania danych wykorzystywanych do określania wskaźników. Obowiązki te odnoszą się także do zarządzania konfliktami interesów.
- **Zapewnienie odpowiedniej ochrony konsumentów i inwestorów korzystających ze wskaźników.** We wniosku zwiększono przejrzystość danych wykorzystywanych do obliczania wskaźników i sposobu przeprowadzania tego obliczenia, tego, co one mierzą, i jak tego, jak powinny być one wykorzystywane. Ponadto banki powinny oceniać, czy wykorzystywane wskaźniki są właściwe zanim zaproponują umowę finansową, ostrzegając klienta, jeśli wskaźnik nie jest odpowiedni (np. w umowach o kredyt hipoteczny).
- **Koordinacja nadzoru nad kluczowymi wskaźnikami i ich stosowania.** Nadzór nad kluczowymi wskaźnikami zostanie powierzony także odrębnym kolegiom nadzoru, które będą podlegały organom nadzoru administratora wskaźników, innym organom nadzoru podlegającym innej zainteresowanej jurysdykcji, wśród których znajdzie się także Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA). W przypadku nieosiągnięcia zgody przez kolegium, ESMA podejmuje decyzję w wyniku prawnie wiążącej mediacji. Nałożono dodatkowe wymogi specjalne w odniesieniu do wskaźników uznanych za kluczowe, w tym uprawnienie właściwego organu do nakazania przekazywania danych wejściowych.

2.4 Z zakresu stosowania tych przepisów wyłączone są banki centralne, gdyż dysponują już systemami gwarancji i uregulowaniami.

2.5 Załączniki do wniosku obejmują szczegółowe przepisy dotyczące wskaźników towarów i określania stóp procentowych.

2.6 Aby uniknąć powielania regulacji, wskaźniki, które są wyznaczane na podstawie danych wejściowych przekazywanych przez regulowane systemy obrotu, nie podlegają niektórym wymogom, w przypadku, gdy są objęte innymi europejskimi przepisami i obowiązkiem nadzoru.

3. Uwagi

3.1 EKES uznaje, popiera i docenia zaangażowanie Komisji Europejskiej, która za pomocą bogatego i napiętego programu prac stara się zwiększyć stabilność i skuteczność rynku usług finansowych. EKES podkreśla, że jest to konieczny warunek gwarantujący, że świat finansów służy gospodarce realnej.

3.2 EKES uważa, że przedmiotowe rozporządzenie jest zgodne z celem dotyczącym promowania stabilnego środowiska finansów, które podlega nadzorowi, jest bardziej odpowiedzialne i w rezultacie bliższe wymaganiom konsumentów i ogólnie gospodarki.

3.3 EKES jest bardzo zaniepokojony, że przedmiotowe rozporządzenie nie zostanie przyjęte w najbliższym czasie, co zawodzi oczekiwania obywateli europejskich, którzy oczekują zdecydowanej i ostrej reakcji na manipulacje w stosunku do rynku i instrumentów wskazujących zmiany papierów wartościowych i indeksów odniesienia. Manipulacje te powodują olbrzymie szkody w kontekście i tak znacznych trudności ogólnych. Niemniej ma nadzieję na szybkie zatwierdzenie tego dokumentu, tak by nie trzeba było czekać na kolejny skandal finansowy, który nam przypomni, że trzeba wreszcie uregulować te zagadnienia i zrobić to solidnie. Sygnalizuje, że złożoność i szeroki zakres celów zaproponowanego uregulowania może spowolnić procedurę zatwierdzenia.

3.4 Różne wskaźniki dotyczące rynków finansowych (np. LIBOR, EURIBOR w zakresie międzybankowych stóp procentowych lub indeksów giełdowych) są ważnym elementem systemu finansowego.

3.5 Rzetelność poziomów referencyjnych ma fundamentalne znaczenie przy ustalaniu cen licznych instrumentów finansowych, takich jak transakcja swapu stóp procentowych (*interest rate swap*) i kontrakt terminowy na stopę procentową (*forward rate agreement*), umowy komercyjne i niekomercyjne, umowy o dostawy, kredyty i pożyczki hipoteczne. Ze względu na to, że od ich poziomów zależy wartość instrumentów finansowych i płatności wynikających z umów finansowych, ich kształtowanie się znacznie wpływa tak na inwestorów, jak i na konsumentów.

3.6 Zgodnie z opinią EBC z marca 2012 r. średnio w niemal 60 % łącznych pożyczek w sektorze niefinansowym w strefie euro opiera się na zmiennej stopie procentowej. Jednocześnie w tym samym okresie odsetek pożyczek udzielanych gospodarstwom domowym na podstawie zmiennej stopy procentowej sięgnął 40 %.

3.7 Niedawne skandale dotyczące manipulowania wskaźnikami LIBOR i EURIBOR (choć były jeszcze inne skandale dotyczące domniemanej manipulacji wskaźnikami kursów wymiany i cen energii) wzbudziły na całym świecie wątpliwości i zaniepokojenie co do rzetelności tych wskaźników. EKES popiera cel, który przyświeca pracom Komisji nad uregulowaniem wszelkich kwestii odnoszących się do potencjalnych manipulacji dotyczących wskaźników.

3.8 Jeśli wskaźniki, które są zniekształcone w wyniku manipulacji lub niewiarygodności, nie odzwierciedlają tego, co powinny mierzyć, inwestorzy i konsumenci ponoszą straty i tracą zaufanie do rynków.

3.9 Podczas gdy niektóre poziomy referencyjne wpisują się w kontekst krajowy, to przedmiotowa branża funkcjonuje ogólnie w kontekście międzynarodowym. Unijny rynek usług finansowych powinien wobec tego zostać objęty wspólnymi wiarygodnymi ramami odniesienia, które byłyby właściwie stosowane w poszczególnych państwach UE.

3.10 Zaproponowane przez Komisję zmiany do dyrektywy *Market Abuse* ⁽²⁾ oraz propozycje sankcji karnych umożliwiają adekwatne sankcje za każde nadużycie. Komitet ponawia swoje poparcie dla tego rozwiązania, o które wielokrotnie wnosił, zwłaszcza w swej opinii w sprawie sankcji w branży usług finansowych ⁽³⁾.

3.11 Niemniej, zdaniem Komisji, sama zmiana systemu sankcji nie poprawi sposobu opracowywania i stosowania wskaźników. Faktycznie sankcje nie eliminują ryzyka manipulacji wynikającego z niewłaściwego zarządzania procesem opracowywania wskaźników w sytuacjach, w których istnieją konflikty interesów i swoboda uznania. EKES zdecydowanie popiera to stanowisko i jest przekonany o konieczności ustanowienia systemu norm, który gwarantuje przejrzystość.

3.12 Ponadto, aby zapewnić ochronę inwestorów i konsumentów, wskaźniki powinny być rzetelne, wiarygodne i adekwatne do celu.

3.13 EKES zawsze zainteresowany był wysokim poziomem ochrony interesów konsumentów i inwestorów. Jest też uczulony na te zagadnienia, dlatego też oczywiście w pełni zgadza się z tym wymogiem. Inwestorzy mogliby wtedy czerpać korzyści, gdyż byłoby pewni, że wskaźniki wykorzystywane w posiadanym instrumencie finansowym są rzetelne i wolne od manipulacji.

W tym celu przypomina swój wysuwany już wielokrotnie postulat ustanowienia europejskiej agencji ochrony konsumentów usług finansowych, analogicznie do działań USA dotyczących ustawy znanej jako Dodd-Frank Act.

3.14 W tej kwestii EKES uważa za nadzwyczaj ważne, by przewidzieć rozporządzenie dotyczące zwiększenia poziomu ochrony inwestorów za pośrednictwem odrębnych przepisów dotyczących przejrzystości. Zasada przejrzystości faktycznie nie pociąga za sobą rozpowszechniania informacji zastrzeżonych i ich przekazywania konkurentom. Przejrzystość gwarantuje natomiast jasny i pewny kontekst wymiany handlowej, w którym konkurencja przebiega sprawniej.

3.15 EKES twierdzi, że wniosek można jeszcze udoskonalić, w odniesieniu do odpowiedniej ochrony inwestorów i konsumentów, zapewniając prawo do wnoszenia skarg i uzyskania odszkodowania. Prawa te powinny być możliwe do wyegzekwowania, jasne, dostępne i podzielone na:

— prawo konsumenta do wnoszenia skarg dotyczących produktu lub usługi umownej za pośrednictwem elastycznych i szybkich procedur;

⁽²⁾ COM(2011) 651 final, COM(2011) 654 final.

⁽³⁾ Dz.U. C 248 z 25.8.2011, s. 108.

— prawo składania skarg do administratora, zgodnie z art. 5 lit. d) wniosku i punktu 5 lit. a) załącznika II. W wypadku skargi składanej do administratora należy znaleźć odpowiednią formułę, by systemem składania skarg zarządzały niezależne instytucje, które mogą w obiektywny sposób zbadać dany przypadek i podjąć decyzję w sprawie dalszego postępowania. Przewidziane we wniosku Komisji sześciomiesięczne terminy zdają się nadmiernie wydłużone.

3.16 Jeśli chodzi o ochronę konsumentów, dyrektywa w sprawie kredytów konsumenckich obejmuje przepisy dotyczące odpowiedniej informacji. To samo zamierza się przewidzieć w dyrektywie w sprawie kredytu hipotecznego, która zostanie niebawem przyjęta. Te unijne przepisy dotyczące ochrony konsumentów nie uwzględniają adekwatności wskaźników w umowach finansowych. Trzeba zadbać o to, by wniosek był spójny z pozostałą strukturą prawną Unii.

3.17 EKES podkreśla potrzebę określenia w art. 18 wymogu obowiązkowej oceny adekwatności wskaźnika z punktu widzenia klienta (analogicznie do wymagań przewidzianych w dyrektywie MiFID). W przeciwnym wypadku nadzorowany podmiot musi zaproponować inny, bardziej odpowiedni wskaźnik.

3.18 Zgodnie z zaleceniami IOSCO EKES popiera Komisję, która przewidziała skorzystanie z bardziej obiektywnego systemu opracowywania wskaźników raczej w oparciu o przeprowadzone transakcje niż o urzędowe badania.

3.19 EKES z zadowoleniem przyjmuje szeroki zakres stosowania zasad wyrażonych w rozporządzeniu, zgodnie z zasadami zaproponowanymi przez IOSCO i opublikowanymi w lipcu 2013 r., który potencjalnie obejmuje szeroki wachlarz wskaźników.

3.20 Jednocześnie EKES sugeruje, by przewidzieć przepisy wykonawcze gwarantujące także przestrzeganie zasady proporcjonalności. Wskaźniki są bardzo zróżnicowane z punktu widzenia rozpowszechnienia, znaczenia i podatności na manipulacje. Niemniej EKES uważa za wskazane, by uwzględnić cechy specyficzne poszczególnych wskaźników, procesu ich opracowywania i administratora.

3.21 Swoboda uznania przewidziana w odniesieniu do administratora, jeśli chodzi o przyjęcie własnej metodologii opracowywania wskaźników, może nie wystarczyć, by zagwarantować stosowanie zasady proporcjonalności. EKES sugeruje raczej udoskonalenie podejścia już przyjętego w rozporządzeniu, w którym przewidziano specjalne przepisy dotyczące wskaźników kluczowych, poprzez uzupełnienie bardziej ogólnych zasad zestawem szczegółowych zasad mogących uwzględniać różne kategorie poziomów referencyjnych i potencjalne zagrożenia z nimi związane.

3.22 Zdaniem EKES-u, ten ostatni środek mógłby skuteczniej uzupełnić potencjalne braki poprzez wprowadzenie odpowiednich zasad, a zarazem nie podważa zakresu stosowania tych przepisów.

3.23 EKES podkreśla znaczenie wprowadzenia pewnych rozróżnień między wskaźnikami także pod względem ewentualnych skutków, które mogą wystąpić na wschodzących rynkach, gdzie wskaźniki te są ważne dla przejrzystości w przekazywaniu informacji. Wobec tego Komitet zaleca dostosowanie przepisów na podstawie znaczenia systemowego wskaźników. Chodziłoby przy tym o nieutrudnianie rozwoju żadnego rynku.

3.24 EKES uważa, że zdecydowanie słuszne jest podporządkowanie przewidzianych procedur opracowywania wskaźników systemom sankcji, zarówno cywilnych, jak i karnych, w przypadku manipulacji.

3.25 EKES twierdzi, że procedury opracowywania wskaźników mogą być rzetelne i pewne, jedynie gdy są gwarantowane przez właściwą strukturę zarządzania. W tym kontekście EKES pozytywnie odnosi się do propozycji, by w pierwszym rzędzie odpowiedzialność za rzetelność wskaźników spoczywała na administratorze i zgadza się z Komisją, że przyjęte struktury zarządzania, pod względem roli i procedur, muszą być wystarczające w stosunku do potencjalnych konfliktów interesów.

3.26 Z myślą o udoskonaleniu tego ostatniego postanowienia EKES sugeruje wprowadzenie zobowiązania do przejrzystości także pod tym względem.

3.27 Spójnie ze stanowiskami, które wykrystalizowały się w wyniku konsultacji przeprowadzonych przez IOSCO, także EKES uznaje znaczenie szerokiego udziału w opracowywaniu wskaźników tak, by zagwarantować stosowanie zasady przejrzystości i reprezentatywności wskaźników, o którą wnosił już wielokrotnie. Sprzyja temu przewidziane w rozporządzeniu dobrowolne udostępnianie danych. Niemniej Komitet proponuje, by przewidziano ścisłe zasady przekazywania danych, gwarantujące pewność i rzetelność wskaźników.

3.28 Jeśli chodzi o przewidziane w art. 8 ust. 3 procedury wewnętrzne zgłaszania naruszeń rozporządzenia, EKES zaleca, by zadbać o elastyczność, szybki przebieg i prostotę procedury zgłaszania tychże naruszeń.

3.29 Szczególnie ważne są działania mające na celu ochronę pracowników zgłaszających takie nieprawidłowości (*Whistle Blowers*). EKES zaleca, by w przepisach wprowadzić odniesienie do wniosku w sprawie zmiany dyrektywy 2003/6/WE w sprawie nadużyć na rynku, która przewiduje wyraźne zobowiązanie do zgłaszania przez pracowników przedsiębiorstwa, w których mają miejsce działania nieprawidłowe wraz z wyraźnym zobowiązaniem państw członkowskich do ustanowienia zasad tej szczególnej ochrony.

3.30 EKES uważa za wskazane, by przewidzieć przepisy, które zachęcałyby do uzasadnionego zgłaszania nieprawidłowości, także poprzez wprowadzenie nagród dla tych, którzy pomagają wymiarowi sprawiedliwości.

3.31 EKES pozytywnie odnosi się do zamysłu przeprowadzenia wcześniejszych konsultacji z zainteresowanymi podmiotami, na które wpłynęłyby ewentualne, uznane za konieczne zmiany metodologii. Podejście to, przede wszystkim w stosunku do wskaźników, które muszą być regularnie ponownie obliczane, jest odpowiednie, by gwarantować ciągłość stosowania wskaźnika.

3.32 W tym kontekście mogłoby być wskazane, by przewidzieć odpowiednie instrumenty, które gwarantowałyby szerokie rozpowszechnienie metodologii obliczeń poziomu referencyjnego (np. opublikowanie na stronach internetowych). Wytyczne ESMA mogłyby przewidywać uregulowania ad hoc.

3.33 EKES zaleca, by Komisja ostrożnie podchodziła do ewentualnych etapów przejściowych wprowadzania nowych i różnorodnych wskaźników. Jest to raczej kwestia delikatna, gdyż może wprowadzić element niepewności w stosunku do obowiązujących umów, a także doprowadzić do powstania sytuacji spornych i do nieprawidłowego funkcjonowania rynku. W takich sytuacjach możliwym rozwiązaniem mogłoby być ewentualne utrzymanie wskaźnika, który miał być porzucony, i stosowanie nowego jedynie w nowych umowach.

3.34 EKES podkreśla wagę tego, by w deklaracji ze strony administratora co do zgodności kodeksu postępowania z rozporządzeniem uściślić także, czy zgodność ta została stwierdzona przez strony trzecie. Ta dodatkowa informacja mogłaby pomóc z jednej strony skuteczniej kontrolować zgodność kodeksu, a z drugiej zarządzać kolejnymi ewentualnymi przypadkami ustalania odpowiedzialności za nieprzestrzeganie przepisów rozporządzenia.

Bruksela, 21 stycznia 2014 r.

Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego
Henri MALOSSE